

ఇండియా నేపాల్ కు రు. 18 కోట్ల మేరకు సహాయపడుతున్నది. కాని వివిధ అభివృద్ధి కార్యక్రమాల్లో తోడ్పడుతున్నది. గండకీనది ప్రాజెక్టును ఈ రెండు దేశాలు సమిష్టిగా నిర్మించుకుంటున్నాయి. ఉభయ దేశాలమధ్య వాణిజ్య సంబంధాల క్రొత్త ప్రాతిపదికపై ఏర్పరచుకొనడానికి త్వరలోనే ఒక ఒప్పందం చేసుకోబడనున్నది. నేపాల్ తన విదేశీ మారకపు ఖాతాను పేరుచేసుకొని, తనవిదేశీవ్యాపారంపై తానే పూర్తి కంట్రోల్ ను వహింపదలుస్తున్నది. నేపాల్ అభివృద్ధిని పుంజుకొనటానికై చేస్తున్నకృషిలో భారతదేశ సహాయసహకారాలు సర్వదా వుండగలవు.

పాకిస్తాన్ లో క్రొత్తగా ఏర్పడిన కౌన్సిల్ ప్రతినిధులు 80 వేలమంది ప్రసిడెంట్ ఆయూబ్ ఖాన్ పై సంపూర్ణవిశ్వాసాన్ని ప్రకటించారు. పాకిస్తాన్ సుప్రీంకోర్టు జడ్జి షహాబుద్దీన్ అధ్యక్షతన పదకొండుమంది సభ్యులతో ఒక రాజ్యాంగ నిర్మాణకమిటీ ఏర్పరచబడినది. ఇది 1958 ఆక్టోబరులో రద్దుచేయబడిన రాజ్యాంగానికిమారుగా క్రొత్తరాజ్యాంగాన్ని సృష్టించగలదు. పాక్ అధ్యక్షుని మాటలలో చెప్పాలంటే ప్రజాస్వామికంగా ఆచరణయోగ్యంగా ఎక్కువ వ్యయభారంతో కూడుకొనకుండా ఈ రాజ్యాంగం వుండాలి. ఇది వుత్తమమైన ముస్లింలుగా పాకిస్తాన్ ప్రజలు మనగలిగేలా చేయాలి. ఈతని అభిప్రాయం పుష్టంగా ఇస్లాం రాజ్యాంగాన్ని సృష్టించడమై యున్నది. అయితే తూర్పుపాకిస్తాన్ లోని ముస్లిమేతరులగతి ఏమిటి? ఇట్టి రాజ్యాంగం వారికి నష్టకారి కాదా?

ఆయూబ్ సైనిక పరిపాలన వచ్చిన తర్వాత అన్ని రాజకీయ పక్షాల ఆందరు రాజకీయ నాయకులనోళ్లు నొక్కబడ్డాయి. ఈ విధంగా రాజకీయ పార్టీలనన్నిటిని అణచి తన అధికారానికి తిరుగులేకుండా చేసుకొన్నాడు ఆయూబ్ ఖాన్. పాశ్చాత్య దేశాలను బోలిన ప్రజాస్వామిక విధానం తమదేశానికి తగదని ఈతని సిద్ధాంతం. అసలు ప్రజాస్వామిక ఎన్నికలనేవి పాకిస్తాన్ లో ఎన్నడూ జరుగనలేదు; పాకిస్తాన్ ప్రజలు వానిని చవిచూడనలేదు. పాకిస్తాన్ నాయకులు మంత్రిపదవులకై కీచులాడుకొనడంతోనే సరిపోయింది. అయితే ఈ నియంతృత్వానికి ముందుగాడా కొంత అభివృద్ధిని అక్కడి పరిపాలకులు సాధించకపోలేదు. ఇంతకూ అసలు రాజ్యాంగ మనేదే లేనపుడు ఏదో ఒక రాజ్యాంగం వుండటం గ్రుడ్డిలో మేలుకాదా? నియంతృత్వం క్రింద వైనా పాకిస్తాన్ అభివృద్ధిగాంచడం, ఇండియా-పాకిస్తాన్ సంబంధాలు బాగుపడడం అంతా కాంక్షిస్తున్నారు.

కోయిల్ కథ

వేనూ భద్రమూ కూచుని కాస్తేపు
 బీడిలు వెలిగించి ఒకళ్ళ మొహాన
 ఒకళ్లం పొగ ఊది తరవాత పుస్త కాల
 అమ్ముకాలు చూడటం మొదలుపెట్టాం.
 "భద్రం?"
 "గురో?"
 "మన 'అవుకు తో కుంటుంది' ఎన్ని
 కాపీలు అమ్మినై?"
 "మూడెలు."
 "వొండుపుత్, భద్రం, వొండు
 పుత్. మన 'స్పూర్తిక్ యేట'కు ఎవి
 తెంట్లంతా డబ్బుమీద చెక్కులు
 పంపారా?"
 "పంపిస్తూ, పంపిస్తూ ఉన్నారు,
 గురో. ఫ్రెంటు రేపటితో ఎత్తేస్తారుట.
 వై పుస్తకంపేరు అట్టణోపల ఎయ్య

టానికి రాసి పంపిమంటున్నాడు
 ప్రెస్నాయిన."
 "అతోళ్ళి, అతోళ్ళి" కొత్త ప్లాకే
 ఆలోచించలేదు, భద్రం!"
 "అదెంత నేపు, గురో? నాలుగు
 కూలాలు అల్లెశామంటే ప్లాటు కుడి
 రిందన్నమాటే!"
 నేను విచార నదిలో ముడిగి
 అడుక్కు పోయాను. మా ఊరిపక్క
 బుడమేట్లోనన్నా ఈతలు కొట్ట
 నుగాని, ఈ విచారనదిలో ఈడట
 చాతగావటం లేదు.
 "ఆ రోజులే మంచివి, భద్రం,
 అన్నాను పెద్ద హూర్పు లాగి.
 "ఏ రోజులు, గురో?"
 "అప్పుడే మరిచావా? మెట్లమీ

టకటక - సబ్బా, సూపరూ మనని
 త్రుంకు చెయ్యటం - నే నా డిలెక్టివు
 క్లబ్బు కెళ్ళిన రోజు - హంతా ఏదో
 జనమల్లే ఉంది. ఇప్పుడంతా క్లబ్బులు
 పోగుచెయ్యటం, నువు గోకి పారె
 య్యటం -! నిజమైన అంతకు లేరి?
 హాపరాద పరిశోధ నేది?"

"ఇదే బాగుందిలే, గురో! మన
 సందుమలుపు బీడి కొట్టాయన అవు
 పించాడు. 'ఏందయ్యా, చిత్తిరం?
 మామీద బొత్తిగా శీతకన్ను యేసి
 నావే?' అన్నాడు. 'ఏంది కత?'
 అన్నా. 'మీ కేయాజుగారి పుత్తకం
 వాక్కూడా ఓటి ఇప్పియరాడెట్టా?'
 అన్నాడు. 'ఏవిస్తావు?' అన్నా.
 'అయిజ్జేసుకో', అన్నాడు. 'పదికి
 తగ్గవే!' అన్నా. 'బొత్తిగ బక్కా
 ణ్ణయిపోతినే! నిన్ననైతే ఇచ్చేపనే
 గాని, ఒక వెయ్యి బీడిలు కొను
 కొచ్చా. డబ్బు తక్కువగా ఉండది,
 అన్నాడు. నా అంతట నేనే ఒకస్లాపేసి
 గీకి పారేద్దామా అనుకున్నా. కాని
 మళ్ళీ మీ పేరు కాస్తా పాడయిపోతుం
 దవి అనుమానించా!"

దీనికి ఏమనాలో ఆలోచించేటం
 తలో ఒక పెద్ద ఉరుము ఉరిమి ఒక
 మేఘం లోపలికి వచ్చింది. అంటే....
 'ఏ. వల్లుడోవ్!' అని కేక పెడుతూ,
 కుంటుకుంటూ గవరయ మావ
 వచ్చాడు.

"ఏం, మావా? కనబడి శాన్నా
 శ్చాయే!" అన్నా.

"ఆ ప్లేజరింటి గోడమీదిగా గెంత
 టంలో కాలు కాస్త జివికిందిలే,
 అల్లుడా. ఆ కుర్ర కొర్రా వెదవ నేను
 పదరా అన్నప్పుడు బయల్దేరక పడగ్గది
 లోకి దూరాడు.... పాపం, అడిగతే
 వయింరో! పిల్లనాయాళ్ళకు ఉబలా
 టవేగాని టయివు గ్యానం తక్కువలే,
 అల్లుడా..... ఏం చిద్రవయ్యా, ఎగస్తూ
 యాసాలేస్తుండావా? మీ పని వాటం
 లే." అన్నాడు గవరయ్య మావ చతి
 కిలబడుతూ.

"ఏం వాటంలే, మావా?
 పుస్తకా లేస్తున్నాంగా. మోత!
 మోతనుకో! పుస్తకంచెల్లగా పుస్తకం,
 పుస్తకం చెల్లగా పుస్తకం.... ఇప్పటికి
 రెండుపుస్తకా లేశాం. చెరొక పది
 సంపాయించుకున్నాం, అన్నాడు
 భద్రం.

"హో—య్!" గురవయ్యమావ
 ఇల్లదిరేట్టు నవ్వాడు. "పదా?"
 అన్నాడు కళ్ల తుడుచుకుంటూ.

"నువు నవ్వుతావుగాని, మావా,
 పుస్తకం మూడేయి, నాలు గేలు
 వారం లోపల వైసలా అయిపోతున్న
 దనుకో. అట్ట ప్రెస్సునించి కాపీలు
 తీసుకోవటం ఇట్ట కాటా యేసి అమ్మె
 యటం! శాంప్లీ కాపీకూడా లేకుండా
 పోయిందేనమ్మ!" అన్నాడు భద్రం.

"మరి నీ డిలెక్టు నేమాయే?"
 అన్నాడు గవరయ్య మావ నాకేసి
 మీసాలతో చూసి.

"తప్పు భద్రందే, మావా! అంత
 కుల్ని పట్టుకోవటం మనకు గిట్టుబాటు
 కాదన్నాడు."

"అయ్!"
 "కేసులు పట్టమని మన నెవరన్నా
 పిలిస్తే నీ అంతంతమాత్ర మన్నాడు."

"అయ్!"
 "ఒకేల అంతకుణ్ణి తరిమిపట్టినా
 వాణ్ణి ఏం చెయ్యాలో మనకు తెలవ
 రన్నాడు."

"సూడో, అదే యెరిమాట! నువు
 అంతకుణ్ణి పట్టాలేగాని ఎంత డబ్బయినా
 రాలిది. 'ఇదుగో, నిన్ను పోనిస్తే
 ఏవిస్తావ్?' అంటే ఆ యాలాంపాటంతా
 అదే పాచేస్తాడుగా!... అయినా,
 సూడో! ఇప్పుడు నీ అంతకుడంటే
 ఏవి టనుకుంటుండావో, అల్లుడా!
 అంతా సవిన్నసుకో సవిన్ను!"

"అదెట్టా, మావా?" అన్నాను
 హత్యాశ్రయంతో. ఈ సయించు
 పంగతి నే నెన్నడూ విననే లేదు.

"ఇదిగో, సూడో! నేనే ఉండా
 వనుకో, నన్ను డిలెక్టివు నా కొడుకు
 పట్టమనో!"

"పట్టలేదేం?"
 "అ డబ్బువరం గాదనుకో! అంతా
 సవిన్ను! నేనేం జేస్తానో తెలుసా?"

నన్ను గుర్తించలేదండి, ఆ రోజు పాకావ్రం
 అమ్మనుగా, అజ్జీ మూత్రం తెప్పనండి
 ఈ రోజు.

అడియెన కాడితే ఓమండ్రగబ్బనొదుల్తా,
 సూడో, ఆశు కారెక్కి నాకోసం
 అమరావతి కెల్లనీగాక ఆమండ్రగబ్బ
 ఆ డెంటపడి ఆ డెక్కడాగితే అక్కడ
 లటుక్కున కాటేస్తది. దాంతో వాడు
 ఖాళీ!"

"అబ్బా!" అన్నా.
 "అదెట్టాగని అడుగో! అది నిజ
 మైన మండ్రగబ్బ అనుకుండావా?
 వొట్టిది! ఒక చచ్చిన మండ్రగబ్బ
 తీసుకో, ఇంత సూదంటురాయి తీసు
 కుని మూడు పుటాలేసి బస్మంచెయ్యి.
 చచ్చిన మండ్రగబ్బకు దాన్ని పూసి
 డిలెక్టివు కారులో యెల్లదారిలో

వొదిలేయ్యి. కారులో యినువుంటది, మాడో అది ఆకర్షించనున్నా. మండ్ర గబ్బ అజేమైన కారెంబడి పరిగెత్తి డిలెక్టివు నా కొడుకును లటుక్కున కాశెస్తది. అయిందా?"

"ఆయ్!" అన్నాను హత్యాశ్చ ర్యంగా.

"డిలెక్టివుగాడు ఓ గదిలో కూకుంటాడా? ఆడి గది కప్పులో - అదేదీ? తెలిస్తోరా, రేడియోఫోనా? - అది పెట్టెస్తా. అదే జేస్తది? ఆడు అనే మాటలన్నీ పోకనుజేసి గొట్టంలోంచి వా దగ్గరికి పంపిస్తది! ఇంకేవుందీ? ఆడి ఆట కట్టే!"

"అబ్బా" అన్నాను మళ్ళీ.

"ఇప్పుడు సవిన్ను ఎక్కడ ఎవరు తెన్నుకున్నా మహా శెర్దగా యింటుంజాలే, అల్లుడా! సూడో, మనిషి చచ్చినాక అరగంట దాకా పేణం పోకుండా ఉంచొచ్చుట. ఇంకేవుందీ? డిలెక్టివు నా కొడుకు సచ్చాడన్న మాటే. ఒకణ్ణి గుండేసి కొట్టి సంపేసి ఆడికి ఇంజకస నిచ్చేసి నా దారిన నే పోతా. గుండేసిన సప్పు డిన్న రిక్వా వాడు గోడకింద డిలెక్టివు కోసం కని పెట్టుకుని అట్టనే ఉరిటడు. వాడి నేతి గడియారంలో సరిగా ఏడూ ఇరవై రెండుముక్కా లయింటిది. ఆయ్? తరవాత ఏడూ ఇరవై ఆరుంగాలుకు నేనా పక్క సందుగా పోతుంటే

చించెట్టు కింద నిలబడి సూసిన ఆకు పచ్చ సీరె మడిసి చించెట్టుకింద అట్టనే నిలబడి నేతి గడియారం మానుకుని డిలెక్టివు వెప్పు డొస్తడా అని సూస్తూంటది.

"రాత్రి తొమ్మిదిన్న రేల డిలెక్టివు పూటుగా, కాపీ తాగి, పూటుగా అమ్మాయిని వాచేసుకుని కేసు యిప్పుటాని కొస్తడు. ఆయ్? ఇంకేం, గోడకింద రిక్వావాడు డిలెక్టివును సూత్తానే, 'ఏడూ ఇరవై రెండు మ్యుక్కాలు!' అని నెప్పేసి టీ సీల్ల కూకడా డబ్బులడక్కుండా, రోజల్లా బాడిగలు పోగొట్టుకుని, గుడి నెక్కు రిక్వా యిద్దుకుపోయి, డొక్కలో కాలెట్టుకుని తొంగుంటడు. ఆయ్? పక్కసందులో చించెట్టుకింద ఆకుపచ్చ సీరెగట్టిన కూతురు, 'ఏడూ ఆరుంగాలు! బుర్రమీసాలు! ఒక కాలు కాస్త జవుకు,' అని నెప్పేసి ఇంటికెళ్లి పొయి రాజేసి, ఆలిస్యంగా ఇంటికొచ్చినందుకు మొగుడిచేత తన్నులు తింటిది. ఆయ్?"

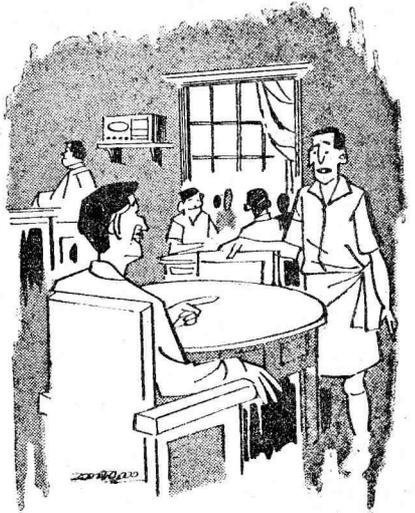
"సివర కేవవుడీ? అమ్మాయి మారేసాలేసుకుని గుంటకల్లూ. నెదల వాడా అంతా తిరిగి పందేందో రాను కొస్తుంది. డిలెక్టివు దాన్ని వాచేసుకుని ఆ రానుకొచ్చిందంతా చదువుకుని, తెలిఫో నెత్తి ఇనస్పిటరుతో, 'ఈ పనిచేసింది ఎల్లమందో, ఆరు

ముగవో అని మీరు పొరపాటు పడు నున్నారల్లే ఉంది. ఇది గవరయమావ వనే అవటా అని చెప్పేస్తాడు. కాని ఏం లాబం? గవుర్మెంటు సరిజెనొచ్చి అత్య జరిగింది ఏడు యాలై రెండుంగాలు కని చెప్పేస్తాడు. ఏడూమువైకి ఎనిమిదికి మద్దె గవరయ మావ ఎక్కడుండాచూ? అల్లుడితోనూ బద్రం తోనూ బాతాకానీ కొడతా ఉండాడు! ఇంకేం కేసూ? వైసలా! డిలెక్టివు ఖాలీ!.... అన్నట్టు ఎనిమిదికొట్టిందా, అల్లుడా?"

గవరయమావ ఆమాట అడుగు ముండగానే గడియారం ఎనిమిది కొట్టింది.

గవరయ మావ లేచి నిలబడి, "యెల్లాస్తా, అల్లుడా! నాకోసం యెవ రన్నా వొస్తే అరగంటమించి ఇక్కడే ఉండి, అట్లగుడికేసి యెల్లానని నెప్పో!" అంటూ కుంటు కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

అలోచిస్తున్నాను. సయించు డిలెక్టివు.

'వేడిగా ఇడ్లి, దోసె, పూరీ ఉన్నయ్, తాజా స్వీటు ఉంది. ఎంతవారి పార్?'
"తాజా క్రెకెట్ స్కోర్ ఎంతోచెప్పు ముండు."

"భద్రం? మనం ఇక రాస్తే సయించు కథలే రాయాలి!" అన్నాను.
భద్రం ఆలోచన ఎక్కడుందో మరి, హులిక్కిపడట్టుగా, "పంది, గురో? అన్నాడు.

